

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

40 ST-1036/15.
TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

07-02-2019

poštom — neposredno
u primj. priloge
orijentacija R

Poslovni broj: 27 Pž-7215/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Davora Pustijanca, suca izvjestitelja i Dubravke Zubović, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SUNČANA STAZA ZAGREB d.o.o., OIB 45001876099, Zagreb, Jankomir 27, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika SUNČANA STAZA d.o.o., OIB 78467779495, Pula, Sisplac 31, kojeg zastupa punomoćnica Ana-Marija Grubišić Čabraja, odvjetnica u Zagrebu, Ivana Lučića 2a, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1036/2015 od 19. listopada 2018., u sjednici vijeća održanoj 23. siječnja 2019.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika Sunčana staza d.o.o., Pula, Sisplac 31, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1036/2015 od 19. listopada 2018., u pobijanom dijelu točke II. 2.c izreke kojim je utvrđeno osporavanje tražbine tog stečajnog vjerovnika kao tražbine drugog višeg isplatnog reda za koje ne postoji ovršna isprava, u iznosu od 13.272.954,25 kn, te kojim je taj vjerovnik upućen na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski je sud utvrdio osporenom tražbinu stečajnog vjerovnika Sunčana staza d.o.o. Pula, kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 13.272.954,25 kn i uputio ga u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

Takvo je rješenje prvostupanjski sud donio na temelju odredbe čl. 266. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), budući da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika osporio prijavljenu tražbinu tog stečajnog vjerovnika.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik iz svih žalbenih razloga s prijedlogom da ga ovaj sud preinači na način da se njegova tražbina u cijelosti priznaje, podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U žalbi u bitnome navodi da je stečajnom upravitelju dostavio izvadak iz poslovnih knjiga iz kojeg jasno proizlazi njegovo potraživanje, kao i Sporazum o poslovnoj suradnji od

5. listopada 2015. i 4. listopada 2017. pa osporava navode stečajnog upravitelja da nije dostavio isprave kojima dokazuje tražbinu. Smatra da je i prvostupanjski sud na taj način postupio protivno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP), jer nije odlučio o tome koje će činjenice uzeti kao dokazane uzimajući u obzir svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno na temelju cjelokupno provedenog postupka, već je u cijelosti zanemario dostavljeni dokaz koji nedvojbeno dokazuje postojanje tražbine, zbog čega je i činjenično stanje pogrešno utvrđeno.

Nadalje ističe da je na ispitnom ročištu održanom 16. listopada 2018. predložio otklanjanje osporavanja navodeći da je pravna osnova dostavljena, što je stečajni upravitelj opet osporio navodeći da nije dostavljena pravna osnova tražbine, a prvostupanjski sud nije posebno raspravio, iako je stečajni upravitelj u Izvješću o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima od 1. listopada 2018. izrijekom naznačio postojanje dva Sporazuma o poslovnoj suradnji, a koje je stečajni vjerovnik dostavio kao priloge prijavi tražbine, čime je povrijeđeno materijalno pravo iz odredbe čl. 260. st. 3. SZ-a, a obrazloženje rješenja ne sadrži sve okolnosti, dokaze i činjenice koje su stranke iznijele u postupku čime je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

U konačnici ističe da su prilikom utvrđivanja tražbina pojedini vjerovnici stavljeni u povoljniji položaj u odnosu na druge jer se kod jednih iste isprave uzimaju u obzir kao npr. tražbina Erste banke d.d. koju je žalitelj na ispitnom ročištu osporio, a kod drugih ne (kod žalitelja).

U odgovoru na žalbu stečajni upravitelj je u bitnome osporio osnovanost žalbenih navoda istaknuvši da isprave koje je žalitelj dostavio ne predstavljaju dostatan dokaz o postojanju njegove tražbine (da je tražbina i nastala). U poslovnim knjigama stečajnog dužnika nije pronašao vjerodostojnu dokumentaciju niti je raniji zastupnik po zakonu dostavio kakve račune zbog čega je u cijelosti osporio žaliteljevu tražbinu. Kako za osporenu tražbinu ne postoji ovršna isprava pravilno je prvostupanjski sud osporavatelja uputio u parnicu. Kako su stečajni dužnik i žalitelj do otvaranja stečajnog postupka imali iste osnivače i direktora, žalitelju je bio poznat pravni i gospodarski položaj stečajnog dužnika i raspolagali su sa cjelokupnom dokumentacijom vezanom uz dužnikovo poslovanje, slijedom čega je imao mogućnost dostaviti svu dokumentaciju uz prijavu tražbine a iz koje bi proizlazilo žaliteljevo potraživanje.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud utvrđuje da je ono pravilno i zakonito.

Žalitelj neosnovano ukazuje na postojanje bitnih povreda parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, koje bi dovele u pitanje zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja.

Prvostupanjski sud je na ispitnom ročištu održanom 16. listopada 2018. ispitao prijavljene tražbine pa tako i predmetnu. Stečajni upravitelj stečajnog dužnika osporio je prijavljenu tražbinu, kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda, uz obrazloženje da taj vjerovnik nije dostavio dokaz za postojanje svoje tražbine (nije dostavljena pravna osnova) i da ne postoji ovršna isprava. Na tom ročištu žalitelj je zatražio od stečajnog upravitelja otkloniti osporavanje, što je stečajni upravitelj odbio i ostao kod izjave osporavanja.

Odredbom iz čl. 266. st. 1. SZ-a jasno je propisano da u slučaju ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

S obzirom na to da žaliteljevu tražbinu stečajni upravitelj nije priznao, prvostupanjski sud, sukladno navedenoj odredbi, nije mogao utvrditi da ju je stečajni upravitelj priznao.

Stečajni sudac sastavlja posebnu tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku prijavljenu tražbinu unosi u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i svom redu, odnosno tko je tražbinu osporio (čl. 264. SZ-a).

Odredbom čl. 265. st. 1. SZ-a propisano je da sud na temelju tablice ispitanih tražbina donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbina.

Dakle, s obzirom na to da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika na ispitnom ročištu osporio predmetnu prijavljenu tražbinu u navedenom iznosu, stečajni sudac je pravilno postupio kada je utvrdio da je tražbina u tom iznosu osporena te kada je stečajnog vjerovnika uputio na parnicu. Stečajnom vjerovniku time nije uskraćena pravna zaštita; radi se samo o tome da je zakonom propisana druga metoda pravne zaštite tj. on može dokazivati postojanje osporene tražbine u parnici na koju je upućen i koji je dužan pokrenuti u zakonom propisanom prekluzivnom roku, u skladu s pobijanim rješenjem.

Stečajni postupak je po svojoj pravnoj prirodi izvanparnični postupak pa u okviru takvog postupka nije moguće dokazivanje niti raspravljanje o spornim činjenicama. Upravo je zbog toga Stečajnim zakonom propisano da se stečajni vjerovnik čija je tražbina osporena, upućuje na pokretanje ili nastavak već otpočete parnice.

Slijedom navedenog, žalba je odbijena i prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu potvrđeno (čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 23. siječnja 2019.

Predsjednik vijeća
Ivica Omazić, v. r.

Za točnost otpisatka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

u. z. b. 1796/19